

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 21

A. TITEL

*Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,
met bijlagen; Genève, 28 juli 1951*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van Verdrag en bijlagen zijn in *Trb.* 1951, 131 geplaatst. Voor de ondertekeningen zie ook *Trb.* 1954, 88.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1954, 88.

De aldaar op blz. 7 afgedrukte vertaling van lid 3 van artikel 7 dient te worden gelezen:

„3. Elke Verdragsluitende Staat zal aan vluchtelingen de rechten en voordelen blijven toekennen waarop dezen, bij het ontbreken van de voorwaarde van wederkerigheid, reeds recht hadden op de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor die Staat.”

De aldaar op blz. 18 in de leden (b) en (c) van artikel 41 afgedrukte woorden „de samengestelde staten” en „haar samengestelde delen” dienen te worden gelezen:

„de samenstellende staten”,
„haar samenstellende delen”.

D. GOEDKEURING

De artikelen 1 tot en met 5 van de Wet van 22 maart 1956 (*Stb.* 137) luiden:

„**Artikel 1.** Het vanwege Ons op 28 Juli 1951 te Genève ondertekende Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, waarvan de tekst in *Tractatenblad* 1951, 131 en de vertaling in *Tractatenblad* 1954, 88 is geplaatst, wordt voor Nederland goedgekeurd.

Artikel 2. Goedgekeurd wordt, de bij de ondertekening van genoemd Verdrag afgelegde verklaring als bedoeld in artikel 1, Afdeling B, van dat Verdrag bij de bekrachtiging te handhaven.

Artikel 3. Goedgekeurd wordt, het bij de ondertekening van genoemd Verdrag gemaakte algemeen voorbehoud ten aanzien van dat Verdrag bij de bekrachtiging te handhaven.

Artikel 4. Goedgekeurd wordt, bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag ten aanzien van artikel 26 van dat Verdrag een voorbehoud van de navolgende inhoud te maken: „De Nederlandse Regering behoudt zich met betrekking tot artikel 26 van het Verdrag het recht voor, aan bepaalde vluchtelingen of groepen vluchtelingen een hoofdblijfplaats aan te wijzen om redenen van openbare orde.”

Artikel 5. Goedgekeurd wordt, bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag, een voorbehoud te maken van de navolgende inhoud: „De Nederlandse Regering behoudt zich voor, bij een kennisgeving ten aanzien van de Overzeese Rijksdelen als vermeld in artikel 40, lid 2, van het Verdrag, ten aanzien van die Overzeese Rijksdelen een verklaring af te leggen als bedoeld in artikel 1, Afdeling B, alsmede voorbehouden te maken in overeenstemming met artikel 42 van het Verdrag.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken J. W. BEYEN, de Minister zonder Portefeuille J. LUNS, de Minister van Justitie J. C. VAN OVEN, de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen J. CALS, de Minister van Financiën VAN DE KIEFT, de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid J. G. SUURHOFF, de Minister van Maatschappelijk Werk F. J. VAN THIEL en de Minister van Overzeese Rijksdelen W. J. A. KERNKAMP. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1953/54 en 1954/55 — 3542; *Hand.* II 1954/55, blz. 1235—1268; Bijl. *Hand.* I 1954/55, nr. 202 en nr. 215; Bijl. *Hand.* I 1955/56, nr. 117; *Hand.* I 1955/56, blz. 282—295.

E. BEKRACHTIGING

Behalve de in *Trb.* 1954, 88 genoemde hebben nog de volgende Staten overeenkomstig artikel 39, lid 2, een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties te New York nedergelegd ¹⁾:

Frankrijk 23 juni 1954

“In depositing its instrument of ratification, the Government of the French Republic, acting in accordance with article 42 of the Convention, makes the following statement:

(a) It considers that article 29, paragraph 2, does not prevent the application in French territory of the provisions of the Act of 7 May 1934

¹⁾ Van de voorbehouden gemaakt bij de bekrachtiging, voorzover niet in het Engels gesteld, is aan de Nederlandse Regering slechts een vertaling in het Engels medegedeeld.

authorizing the levying of the Nansen tax for the support of refugee welfare, resettlement and relief work.

- (b) Article 17 in no way prevents the application of the laws and regulations establishing the proportion of alien workers that employers are authorized to employ in France or affects the obligations of such employers in connexion with the employment of alien workers."

(Vertaling:)

„Handelend in overeenstemming met het bepaalde in artikel 42 van het Verdrag legt de Regering van de Franse Republiek bij de nederlegging van haar akte van bekrachtiging de volgende verklaring af:

- (a) Zij is van mening dat lid 2 van artikel 29 geen belemmering vormt voor de toepassing op Frans grondgebied van de bepalingen van de wet van 7 mei 1934, waarbij machtiging wordt gegeven tot het heffen van de „Nansen"-belasting ter bestrijding van de kosten van de sociale zorg ten behoeve van de vluchtelingen, hun opnemng in de nieuwe gemeenschap en hun ondersteuning.
- (b) Artikel 17 vormt op geen enkele wijze een belemmering voor de toepassing van de wetten en regelingen waarbij wordt vastgesteld, welk percentage vreemdelingen de werkgevers gemachtigd zijn in Frankrijk in dienst te hebben, noch doet het afbreuk aan de verplichtingen van die werkgevers in verband met het in dienst hebben van vreemdelingen als arbeiders."

(Marokko 23 juni 1954¹⁾)

(onder dezelfde voorbehouden als Frankrijk)

Israël 1 oktober 1954

"1. The terms 'events occurring before 1 January 1951', as used in Article 1, Section A shall be understood without any geographical limitation.

2. Articles 8 and 12 shall not apply to Israel.

3. Article 28 shall apply to Israel with the limitations which result from Section 6 of the Passport Law of 5712-1952, according to which the Minister may, at his discretion:

- (a) Refuse to grant, or to extend the validity of a passport or laissez-passer;
- (b) Attach conditions to the grant or the extension of the validity of a passport or laissez-passer;
- (c) Cancel, or shorten the period of validity of a passport or laissez-passer issued, and order the surrender thereof;
- (d) Limit, either at or after the issue of a passport or laissez-passer, the range of countries for which it is to be valid.

4. Permits provided for by Article 30 shall be issued by the Minister of Finance at his discretion."

(Vertaling:)

„1. De uitdrukking „gebeurtenissen, welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden", als gebruikt in artikel 1 (A), zal worden opgevat zonder enige geografische beperking.

¹⁾ Bij de beëindiging van het protectoraat, in 1956, heeft Marokko als zelfstandige Partij de verdragsverplichtingen die Frankrijk ten aanzien van Marokko had aanvaard, overgenomen. Vergelijk de noot op blz. 11.

2. De artikelen 8 en 12 zullen niet van toepassing zijn op Israël.
3. Artikel 28 zal op Israël van toepassing zijn met de beperkingen welke voortvloeien uit hoofdstuk 6 van de wet op de paspoorten van 5712-1952, volgens welke wet het de Minister te zijner beoordeling vrij staat:
- (a) de afgifte van een paspoort of laissez-passer of de verlenging van de geldigheidsduur van een paspoort of laissez-passer te weigeren;
 - (b) voorwaarden te verbinden aan het afgeven of verlengen van de geldigheidsduur van een paspoort of laissez-passer;
 - (c) een uitgegeven paspoort of laissez-passer ongeldig te verklaren of de geldigheidsduur ervan te verkorten, en de inlevering ervan te gelasten;
 - (d) hetzij bij de afgifte van een paspoort of laissez-passer, hetzij daarna, het aantal landen waarvoor het geldig zal zijn te beperken.
4. De vergunningen waarin voorzien wordt in artikel 30 worden door de Minister van Financiën te zijner beoordeling afgegeven."

Zweden 26 oktober 1954

"*Statement:* The expression "events occurring before 1 January 1951" in article 1, section A, will be understood to mean, so far as Sweden is concerned, events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951.

Reservations: First, a general reservation to the effect that the application of those provisions of the Convention which grant to refugees the most favourable treatment accorded to nationals of a foreign country shall not be affected by the fact that special rights and privileges are now or may in future be accorded by Sweden to the nationals of Denmark, Finland, Iceland and Norway or to the nationals of any one of those countries; and, secondly, the following reservations: reservation to article 7, paragraph 2, to the effect that Sweden is not prepared, as a general measure, to grant refugees who fulfil the condition of three years' residence in Sweden an exemption from any legislative reciprocity which Swedish law may have stipulated as a condition governing an alien's eligibility for some right or privilege; a reservation to article 8 to the effect that that article shall not be binding on Sweden; a reservation to article 12, paragraph 1, to the effect that the Convention shall not modify the rule of Swedish private international law, as now in force, under which the personal status of a refugee is governed by the law of his country of nationality; a reservation to article 14 to the effect that the protection afforded by that article shall apply only to industrial property; a reservation to article 17, paragraph 2, to the effect that Sweden does not consider itself bound to grant a refugee who fulfils any one of the conditions set out in sub-paragraphs (a)—(c) an automatic exemption from the obligation to obtain a work permit; a reservation to article 24, paragraph 1 (b), to the effect that Sweden shall not be bound under the principle of national treatment for refugees to accord to refugees the same treatment as is accorded to nationals in respect of the compulsory conversion into a lump-sum capital payment of the daily sickness allowance or the annuity to which a non-resident alien in Sweden is entitled by virtue of an employment injury or an occupational disease; nor in respect of an allowance for funeral expenses of a non-resident alien in Sweden; nor in respect of the possibility of obtaining insurance benefits under the provisions in force in Sweden making special accident insurance available to fishermen, or of the possibility of becoming a member of a State approved unemployment fund; and likewise to the effect that Sweden makes eligibility for the benefits of general sickness insurance conditional upon inclusion in the annual census lists; a reservation to article 24, paragraphs 2 and 3, to the effect that the

provisions of those paragraphs shall not be binding on Sweden; and a reservation to article 25, to the effect that Sweden does not consider itself bound to cause a certificate to be delivered by a Swedish authority, in the place of the authorities of a foreign country, if the documentary records necessary for the delivery of such a certificate do not exist in Sweden."

(Vertaling:)

„Verklaring: Onder de uitdrukking „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden” zal, voor wat Zweden betreft, worden verstaan gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden.

Voorbehouden: In de eerste plaats, een algemeen voorbehoud in die zin, dat de toepassing van die bepalingen van het Verdrag die aan vluchtelingen de gunstigste behandeling toekennen welke aan onderdanen van een vreemd land wordt toegekend, niet zal worden beïnvloed door het feit dat Zweden aan onderdanen van Denemarken, Finland, IJsland en Noorwegen of aan de onderdanen van een van deze landen speciale rechten en voorrechten toekent of in de toekomst mogelijk zal toekennen; en, *in de tweede plaats*, de volgende voorbehouden: een voorbehoud ten aanzien van lid 2 van artikel 7 in die zin, dat Zweden niet bereid is, bij wijze van algemene maatregel aan vluchtelingen die voldoen aan de voorwaarde van een driejarig verblijf in Zweden, vrijstelling te verlenen van de voorwaarde van wettelijke wederkerigheid welke de Zweedse wet kan hebben gesteld voor een vreemdeling om voor enig recht of voorrecht in aanmerking te kunnen komen; een voorbehoud ten aanzien van artikel 8 in die zin, dat dat artikel niet bindend zal zijn voor Zweden; een voorbehoud ten aanzien van lid 1 van artikel 12, in die zin, dat het Verdrag geen wijziging brengt in de thans geldende regel van het Zweedse internationale privaatrecht volgens welke de persoonlijke staat van een vluchteling wordt beheerst door de wet van het land welks nationaliteit hij heeft; een voorbehoud ten aanzien van artikel 14 in die zin, dat de krachtens dat artikel verleende bescherming alleen van toepassing zal zijn op industriële eigendom; een voorbehoud ten aanzien van lid 2 van artikel 17 in die zin, dat Zweden zich niet gebonden acht, aan een vluchteling die voldoet aan een der sub (a)—(c) vermelde voorwaarden, automatisch vrijstelling te verlenen van de verplichting zich in het bezit te stellen van een werkvergunning; een voorbehoud ten aanzien van lid 1(b) van artikel 24 in die zin, dat Zweden krachtens het beginsel van nationale behandeling voor vluchtelingen niet gebonden zal zijn aan vluchtelingen dezelfde behandeling toe te kennen als aan zijn eigen onderdanen ten aanzien van de verplichte omzetting in een bedrag ineens van de dagelijkse ziektegelduitkering of de rente waarop een niet-ingezeten vreemdeling in Zweden recht heeft ingeval een arbeidsongeval of een beroepsziekte; noch ten aanzien van een uitkering voor begrafeniskosten van een niet-ingezeten vreemdeling in Zweden; noch ten aanzien van de mogelijkheid om verzekeringsuitkeringen te ontvangen krachtens de in Zweden van kracht zijnde bepalingen waarbij een speciale ongevalverzekering mogelijk wordt gemaakt voor vissers, of ten aanzien van de mogelijkheid om toe te treden tot een door de staat goedgekeurd werkloosheidsfonds; en tevens in die zin, dat Zweden het in aanmerking komen voor de uitkeringen uit hoofde van een algemene ziekteverzekering afhankelijk stelt van het al dan niet opgenomen zijn op de jaarlijkse volkstellingenlijsten; een voorbehoud ten aanzien van de leden 2 en 3 van artikel 24 in die zin, dat de bepalingen van die leden niet bindend zijn voor Zweden; en een voorbehoud ten aanzien van artikel 25 in die zin, dat Zweden zich er niet toe gebonden acht een verklaring te doen verstrekken door een Zweedse autoriteit in plaats van de autoriteiten van een vreemd land, indien de voor het verstrekken van een dergelijke verklaring nodige documenten in Zweden niet aanwezig zijn.

Oostenrijk 1 november 1954

„The Convention is ratified:

- (a) subject to the reservation that the Republic of Austria regards the provisions of article 17, paragraphs 1 and 2 (excepting, however, the phrase “who was already exempt from them at the date of entry into force of this Convention for the Contracting State concerned, or . . .” in the latter paragraph) not as a binding obligation, but merely as a recommendation.
- (b) subject to the reservation that the provisions of article 22, paragraph 1 shall not be applicable to the establishment and maintenance of private elementary schools, that the “public relief and assistance” referred to in article 23 shall be interpreted solely in the sense of allocations from public welfare funds (*Armenversorgung*), and that the “documents or certifications” referred to in article 25, paragraphs 2 and 3 shall be construed to mean the identity certificates provided for in the Convention of 30 June 1928 relating to refugees.
- (c) on the understanding that, for the purposes of its obligations under the present Convention, the Republic of Austria considers itself bound by alternative (b) of article 1 B (1).”

(Bij de nederlegging van de akte van bekrachtiging is medegedeeld, dat bovenstaande voorbehouden en verklaring de bij de ondertekening voor Oostenrijk gemaakte voorbehouden en verklaring (*Trb.* 1951, 131, blz. 35 en *Trb.* 1954, 88, blz. 20) vervangen.)

(*Vertaling:*)

„Het Verdrag wordt bekrachtigd:

- (a) onder het voorbehoud dat de Republiek Oostenrijk de leden 1 en 2 van artikel 17 (met uitzondering echter van de zinsnede „die er reeds van was vrijgesteld op de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor de betrokken Verdragsluitende Staat, of” in lid 2) niet beschouwt als een bindende verplichting, doch uitsluitend als een aanbeveling.
- (b) onder het voorbehoud dat de bepalingen van lid 1 van artikel 22 niet van toepassing zullen zijn op het oprichten en in stand houden van particuliere lagere scholen, dat de „ondersteuning en bijstand van overheidswege” bedoeld in artikel 23 uitsluitend zullen worden opgevat als uitkeringen uit openbare sociale verzorgingsfondsen (*Armenversorgung*), en dat de uitdrukking „documenten of verklaringen” bedoeld in de leden 2 en 3 van artikel 25 zo wordt opgevat, dat daaronder worden verstaan de identiteitscertificaten waarin is voorzien in het Verdrag van 30 juni 1928 inzake vluchtelingen.
- (c) met dien verstande dat, voor wat betreft haar verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag, de Republiek Oostenrijk zich gebonden acht door alternatief (b) van artikel 1 B (1).”

Italië 15 november 1954

(Bij de bekrachtiging zijn het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud en de afgelegde verklaring (*Trb.* 1954, 88, blz. 2 en 23) gehandhaafd.)

Zwitserland 21 januari 1955

“Declaration: In accordance with paragraph 1 of section B of article 1, the Swiss Federal Council declares that for the purpose of its obligations under this Convention, the words “events occurring before 1 January 1951” in article 1, section A (2) shall be understood to mean “events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951”.

Reservations:

Ad article 17: With respect to the right to engage in wage-earning employment, refugees are treated in law on the same footing as aliens in general, on the understanding, however, that the competent authorities shall make every effort in so far as possible, to apply to them the provisions of this article.

Ad article 24, paragraph 1 (a) and (b), and paragraph 3: Provisions relating to aliens in general on training, apprenticeship, unemployment insurance, old-age and survivors insurance shall be applicable to refugees. Nevertheless, in the case of old-age and survivors insurance, refugees residing in Switzerland (including their survivors if the latter are considered as refugees) are already entitled to normal old-age or survivors' benefits after paying their contributions for at least one full year, provided that they have resided in Switzerland for ten years — of which five years without interruption have immediately preceded the occurrence of the event insured against. Moreover, the one-third reduction in benefits provided in the case of aliens and stateless persons under article 40 of the Federal Act on Old-Age and Survivors Insurance, is not applicable to refugees. Refugees residing in Switzerland who, on the occurrence of the event insured against, are not entitled to old-age or survivors' benefits, are paid not only their own contributions under the Federal Council's Order of 14 March 1952, but any contributions which may have been made by the employers."

(Verklaring:)

„Verklaring: In overeenstemming met artikel 1 B (1) verklaart de Zwitserse Bondsraad dat met betrekking tot zijn verplichtingen krachtens dit Verdrag, de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A (2), zullen worden opgevat als „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 in Europa of elders hebben plaats gevonden”.

Voorbehouden:

Bij artikel 17: Ten aanzien van het recht om loonarbeid te verrichten, worden vluchtelingen wettelijk gelijkgesteld met vreemdelingen in het algemeen, met dien verstande echter dat de bevoegde autoriteiten alles in het werk zullen stellen om de bepalingen van dit artikel zoveel mogelijk op hen toe te passen.

Bij artikel 24, lid 1(a) en (b) en lid 3: Bepalingen welke op vreemdelingen in het algemeen van toepassing zijn voor wat betreft opleiding, het verwerven van praktijkervaring, werkloosheidsverzekering, ouderdoms- en weduwen- en wezenverzekering, zullen van toepassing zijn op vluchtelingen. In het geval van ouderdoms- en weduwen- en wezenverzekering echter komen vluchtelingen die in Zwitserland wonen (met inbegrip van hun nabestaanden, indien dezen als vluchtelingen worden beschouwd) reeds in aanmerking voor de normale uitkeringen krachtens de ouderdoms-, weduwen- en wezenverzekering nadat zij gedurende tenminste een vol jaar hun premies hebben betaald, mits zij reeds tien jaren in Zwitserland hebben gewoond — waarvan een onafgebroken periode van vijf jaren onmiddellijk aan het plaats vinden van het verzekerd voorval vooraf moet gaan. Bovendien is de in artikel 40 van de Bondswet inzake ouderdoms- en weduwen- en wezenverzekering bedoelde vermindering der uitkeringen met een derde in het geval van vreemdelingen en staatlozen, niet van toepassing op vluchtelingen. Aan vluchtelingen die in Zwitserland wonen en die, op het ogenblik waarop het verzekerd voorval plaats vindt, niet in aanmerking komen voor uitkeringen uit hoofde van ouderdoms- of weduwen- en wezenverzekering, worden niet slechts hun eigen premies terugbetaald krachtens Besluit van de Bondsraad van 14 maart 1952, doch tevens alle premies welke eventueel door de werkgevers zijn betaald.”

de Heilige Stoel 15 maart 1956

"In transmitting this instrument of ratification to you, I am directed to inform you that the Holy See, in conformity with the terms of article 42, paragraph 1, of the Convention, makes the reservation that the application of the Convention must be compatible in practice with the special nature of the Vatican City State and without prejudice to the norms governing access to and sojourn therein.

It declares, moreover, that for the purpose of its obligations under this Convention, the words "events occurring before 1 January 1951" in Article 1, Section A, paragraph 2, will be understood as referring to events occurring in Europe before 1 January 1951."

(Vertaling:)

„Bij de toezending van deze akte van bekrachtiging is mij opgedragen U mede te delen, dat de Heilige Stoel, overeenkomstig de bepalingen van lid 1 van artikel 42 van het Verdrag, het voorbehoud maakt dat de toepassing van het Verdrag in de praktijk verenigbaar moet zijn met de bijzondere aard van Vatikaanstad en onverminderd de normen waaraan de toegang tot en het verblijf in Vatikaanstad zijn onderworpen.

De Heilige Stoel verklaart voorts, dat met betrekking tot zijn verplichtingen krachtens dit Verdrag, de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden" in artikel 1 A (2) zullen worden opgevat als betrekking hebbende op gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 in Europa hebben plaats gevonden."

Nederland (Rijk in Europa) 3 mei 1956

(Bij de bekrachtiging zijn de bij de ondertekening afgelegde verklaring en het gemaakte voorbehoud (*Trb.* 1951, 131, blz. 43 en *Trb.* 1954, 88, blz. 22) gehandhaafd. Bovendien zijn twee nieuwe voorbehouden gemaakt:)

„1) que le Gouvernement néerlandais, en ce qui concerne l'article 26 de la présente Convention, se réserve la faculté de désigner à certains réfugiés ou groupes de réfugiés un lieu de résidence principale pour des raisons d'ordre public;

2) que le Gouvernement néerlandais, dans les notifications concernant les Territoires d'outre-Mer ainsi qu'il est mentionné à l'article 40, paragraphe 2 de la présente Convention, se réserve la faculté de faire relativement à ces Territoires une déclaration telle qu'elle est comprise à l'article premier, section B, et de formuler des réserves conformément à l'article 42 de la Convention."

(Vertaling:)

„1) dat de Nederlandse Regering zich met betrekking tot artikel 26 van het onderhavige Verdrag het recht voorbehoudt, aan bepaalde vluchtelingen of groepen vluchtelingen een hoofdverblijfplaats aan te wijzen om redenen van openbare orde;

2) dat de Nederlandse Regering zich het recht voorbehoudt, bij kennisgevingen ten aanzien van de Overzeese Rijksdelen als vermeld in artikel 40, lid 2, van het onderhavige Verdrag, ten aanzien van die Overzeese Rijksdelen een verklaring af te leggen als bedoeld in artikel 1 B, alsmede voorbehouden te maken in overeenstemming met artikel 42 van het Verdrag."

F. TOETREDING

Behalve de in *Trb.* 1954, 88 genoemde zijn nog de volgende Staten op grond van artikel 39, lid 3, tot het Verdrag toetgetreden ¹⁾:

Ecuador 17 augustus 1955

“With respect to article 1, relating to the definition of the term “refugee”, the Government of Ecuador declares that its accession to the Convention relating to the Status of Refugees does not imply its acceptance of the Conventions which have not been expressly signed and ratified by Ecuador;

With respect to article 15, Ecuador further declares that its acceptance of the provisions contained therein shall be limited in so far as those provisions are in conflict with the constitutional and statutory provisions in force prohibiting aliens, and consequently refugees, from being members of political bodies.”

(Op 9 februari 1956 heeft Ecuador bovendien, in overeenstemming met artikel 1 B (1), verklaard, dat met betrekking tot dit Verdrag onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaatsgevonden” in artikel 1 A zal worden verstaan „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 in Europa hebben plaatsgevonden”).

(Vertaling:)

„Ten aanzien van artikel 1, met betrekking tot de definitie van de uitdrukking „vluchteling”, verklaart de Regering van Ecuador, dat haar toetreding tot het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen niet inhoudt, dat zij de verdragen welke niet uitdrukkelijk door Ecuador zijn ondertekend en bekrachtigd, aanvaardt;

met betrekking tot artikel 15 verklaart Ecuador voorts, dat het de daarin vervatte bepalingen aanvaardt voor zover die bepalingen niet in strijd zijn met de van kracht zijnde grondwettelijke en wettelijke bepalingen krachtens welke het aan vreemdelingen, en dus ook aan vluchtelingen, verboden is lid te zijn van politieke lichamen.”

IJsland 30 november 1955

(Op 28 februari 1956 heeft IJsland bovendien, in overeenstemming met artikel 1 B (1), verklaard, dat met betrekking tot zijn verplichtingen uit hoofde van dit Verdrag onder de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaatsgevonden” in artikel 1 A zal worden verstaan „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 in Europa of elders hebben plaatsgevonden”).

Ierland 29 november 1956

“1. The Government of Ireland understand the words ‘events occurring before 1 January 1951’ in Article 1, Section A, to mean ‘events occurring in Europe or elsewhere before 1 January 1951’.

2. The Government of Ireland understand the words ‘public order’ in Article 32 (1) and the words ‘in accordance with due process of law’ in Article 32 (2) to mean, respectively, ‘public policy’ and ‘in accordance with a procedure provided by law’.

¹⁾ Van de voorbehouden gemaakt bij de toetreding, voorzover niet in het Engels gesteld, is aan de Nederlandse Regering slechts een vertaling in het Engels medegegeeld.

3. With regard to Article 17 the Government of Ireland do not undertake to grant to refugees rights of wage-earning employment more favourable than those granted to aliens generally.

4. The Government of Ireland undertake to give effect to Article 25 only insofar as may be practicable and permissible under the laws of Ireland.

5. With regard to Article 29 (1), the Government of Ireland do not undertake to accord to refugees treatment more favourable than that accorded to aliens generally with respect to

- a) the Stamp Duty chargeable in Ireland in connection with conveyances, transfers and leases of lands, tenements and hereditaments,
- b) the rebate of duty granted in Ireland on leaf tobacco used in tobacco factories controlled by resident Irish nationals, and
- c) Income Tax (including Sur-tax)."

(Vertaling:)

1. De Regering van Ierland vat de woorden „gebeurtenissen welke vóór 1 januari 1951 hebben plaats gevonden” in artikel 1 A zo op, dat daaronder wordt verstaan „gebeurtenissen welke in Europa of elders vóór 1 januari 1951 hebben plaatsgevonden”.

2. De Regering van Ierland vat de woorden „public order” (openbare orde) in artikel 32(1) en de woorden „in accordance with due process of law” (in overeenstemming met de wettelijk voorziene procedure) in artikel 32(2) zo op, dat daaronder wordt verstaan onderscheidenlijk „public policy” (openbaar beleid) en „in accordance with a procedure provided by law”.¹⁾

3. Ten aanzien van artikel 17 neemt de Regering van Ierland niet de verplichting op zich, aan vluchtelingen gunstiger rechten ten aanzien van het verrichten van loonarbeid te verlenen dan die welke aan vreemdelingen in het algemeen worden toegekend.

4. De Regering van Ierland neemt de verplichting op zich, artikel 25 slechts in zoverre toe te passen als krachtens de Ierse wet uitvoerbaar en toelaatbaar is.

5. Ten aanzien van artikel 29(1) neemt de Regering van Ierland niet de verplichting op zich, aan vluchtelingen een behandeling toe te kennen welke gunstiger is dan die welke aan vreemdelingen in het algemeen wordt toegekend voor wat betreft

- a) het zegelrecht dat in Ierland verschuldigd is uit hoofde van de overdracht en de verpachting van land, pachtgoederen en erfgoederen,
- b) de vermindering van belasting wel in Ierland wordt toegestaan op tabaksblad dat wordt gebruikt in tabaksfabrieken welke in handen zijn van in Ierland woonachtige Ierse onderdanen, en
- c) de inkomstenbelasting (met inbegrip van opcenten)".

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1954, 88.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden zijn de bepalingen van het Verdrag op 1 augustus 1956 in werking getreden. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft geldt het Verdrag slechts voor Nederland.

¹⁾ Het verschil tussen de zinsnede zoals deze in art. 32(2) voorkomt en zoals deze wordt opgevat door de Ierse Regering, komt niet tot uitdrukking in de Nederlandse vertaling; vergelijk ook de Franse tekst van het Verdrag.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Behalve op de in *Trb.* 1954, 88 genoemde gebieden is het Verdrag, in overeenstemming met artikel 40, nog toepasselijk verklaard:

door Frankrijk op:

alle gebieden ¹⁾ voor welke buitenlandse betrekkingen de Regering van de Franse Republiek verantwoordelijk is 23 juni 1954

(Voor deze gebieden gelden dezelfde voorbehouden als voor Frankrijk bij de bekrachtiging zijn gemaakt.)

door de Bondsrepubliek Duitsland op:

het „Land” Berlijn (met terugwerkende kracht te rekenen van 22 april 1954 af) 15 december 1955

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland op:

de Britse Salomon-eilanden (protectoraat)	25 oktober 1956
Cyprus	25 oktober 1956
Dominica	25 oktober 1956
de Falkland-eilanden	25 oktober 1956
Fidji	25 oktober 1956
Gambia	25 oktober 1956
de Gilbert en Ellice-eilanden	25 oktober 1956
Grenada	25 oktober 1956
Jamaica	25 oktober 1956
Kenia	25 oktober 1956
Mauritius	25 oktober 1956
St. Vincent	25 oktober 1956
de Seychellen	25 oktober 1956
Somaliland (protectoraat)	25 oktober 1956

“(i) The Government of the United Kingdom understand Articles 8 and 9 as not preventing the taking by the above-mentioned territories, in time of war or other grave and exceptional circumstances, of measures in the interests of national security in the case of a refugee on the ground of his nationality. The provisions of Article 8 shall not prevent the Government of the United Kingdom from exercising any rights over property or interests which they may acquire or have acquired as an Allied or Associated power under a Treaty of Peace or other agreement

¹⁾ Marokko heeft, onder verwijzing naar een op 20 mei 1956 tussen Frankrijk en Marokko gesloten overeenkomst, op 7 november 1956 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties een verklaring nedergelegd, inhoudende dat Marokko de verplichtingen die Frankrijk ten aanzien van Marokko had aanvaard onder het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, op zich neemt en dat Marokko zichzelf als Partij bij het Verdrag beschouwt.

or arrangement for the restoration of peace which has been or may be completed as a result of the Second World War. Furthermore, the provisions of Article 8 shall not affect the treatment to be accorded to any property or interests which, at the date of entry into force of the Convention for the above-mentioned territories, are under the control of the Government of the United Kingdom by reason of a state of war which exists or existed between them and any other State.

(ii) The Government of the United Kingdom accept paragraph 2 of Article 17 in its application to the above-mentioned territories with the substitution of "four years" for "three years" in sub-paragraph (a) and with the omission of sub-paragraph (c).

(iii) The Government of the United Kingdom can only undertake that the provisions of sub-paragraph (b) of paragraph 1 of Article 24 and of paragraph 2 of that Article will be applied to the above-mentioned territories so far as the law allows.

(iv) The Government of the United Kingdom cannot undertake that effect will be given in the above-mentioned territories to paragraphs 1 and 2 of Article 25 and can only undertake that the provisions of paragraph 3 will be applied in the above-mentioned territories so far as the law allows."

(Vertaling:)

„(i) De Regering van het Verenigd Koninkrijk vat de artikelen 8 en 9 zodanig op, dat zij voor bovengenoemde gebieden geen belemmering vormen om in het geval van een vluchteling, op grond van zijn nationaliteit, in tijd van oorlog of andere ernstige en bijzondere omstandigheden, maatregelen te nemen in het belang van de nationale veiligheid. De bepalingen van artikel 8 vormen voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk geen belemmering voor het uitoefenen van rechten over de goederen of belangen welke zij eventueel verwerven of hebben verworven als een geallieerde of geassocieerde mogendheid krachtens een vredesverdrag of andere overeenkomst of regeling tot herstel van de vrede gesloten of nog te sluiten als gevolg van de Tweede Wereldoorlog. Bovendien hebben de bepalingen van artikel 8 geen invloed op de behandeling welke wordt toegekend aan goederen of belangen welke zich op het ogenblik van inwerkingtreding van het Verdrag ten aanzien van bovengenoemde gebieden, onder het beheer bevinden van de Regering van het Verenigd Koninkrijk ten gevolge van een oorlogstoestand welke bestaat of heeft bestaan tussen haar en enige andere staat.

(ii) De Regering van het Verenigd Koninkrijk aanvaardt lid 2 van artikel 17 voor wat zijn toepassing betreft op bovengenoemde gebieden met dien verstande, dat sub (a) „drie jaren" wordt vervangen door „vier jaren" en dat sub (c) komt te vervallen.

(iii) De Regering van het Verenigd Koninkrijk kan er zich alleen toe verbinden dat de bepalingen van lid 1(b) en lid 2 van artikel 24 op bovengenoemde gebieden worden toegepast voor zover de wet dat toestaat.

(iv) De Regering van het Verenigd Koninkrijk kan er zich niet toe verbinden dat in bovengenoemde gebieden uitvoering zal worden gegeven aan de leden 1 en 2 van artikel 25 en zij kan er zich alleen toe verbinden dat de bepalingen van lid 3 in bovengenoemde gebieden zullen worden toegepast voor zover de wet dat toestaat."

Zanzibar 25 oktober 1956
St. Helena 25 oktober 1956

(Voor deze gebieden gelden slechts de onder (i), (iii) en (iv) hierboven weergegeven voorbeholden.)

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 131 en *Trb.* 1954, 88.

Het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen, welke Hoge Commissaris wordt genoemd in de preambule en artikel 1 D van het onderhavige Verdrag, is per 1 januari 1951 te Genève ingesteld door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Behalve naar de op blz. 62 van *Trb.* 1951, 131 genoemde uitgaven zij in dit verband verwezen naar *Trb.* 1952, 69, blz. 3 en 4 en naar uitgave nr. 34 (april 1954) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, blz. 303.

Ten aanzien van de op blz. 62 van *Trb.* 1951, 131 genoemde Internationale Vluchtelingenorganisatie kan nog worden opgemerkt, dat de werkzaamheden van deze Organisatie werden beëindigd omstreeks 1 februari 1952.

Voor de op blz. 64 van *Trb.* 1951, 131 genoemde Overeenkomst van 15 oktober 1946 inzake de afgifte van een reisdocument aan vluchtelingen die ressorteren onder het Intergouvernementele Comité voor Vluchtelingen, zie ook *Trb.* 1952, 36.

Voor het op blz. 64 van *Trb.* 1951, 131 genoemde Statuut van 26 juni 1945 van het Internationale Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1956, 119.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het onderhavige Verdrag op 22 april 1954 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 2545.

Nadat bij op 19 april 1955 bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingediende Nota van wijzigingen (Bijl. *Hand.* II 1954/55 — 3542, nr. 6; zie ook nr. 5, blz. 3, rechterkolom onderaan, voor de toelichting) het wetsontwerp nopens de goedkeuring van het Verdrag was gewijzigd, zodat die goedkeuring zou worden beperkt tot Nederland, is het Verdrag onder verwijzing naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk overgelegd aan de Staten van Suriname en van de Nederlandse Antillen bij brieven van 13 mei 1955.

Met betrekking tot het in artikel 28 van en in de bijlagen bij het Verdrag bedoelde reisdocument heeft het Koninkrijk der Nederlanden twee overeenkomsten gesloten, te weten:

- 1) notawisseling tussen de Nederlandse en de Belgische Regering inzake vergemakkelijking van het reisverkeer voor houders van vluchtelingen-paspoorten; 's-Gravenhage, 16 februari 1955; tekst in *Trb.* 1955, 31; zie ook *Trb.* 1955, 43;
- 2) notawisseling tussen de Nederlandse en de Luxemburgse Regering inzake de vergemakkelijking van het reisverkeer voor houders van vluchtelingen-paspoorten; Luxemburg, 4 mei 1955; tekst en vertaling in *Trb.* 1955, 69; zie ook *Trb.* 1955, 126.

Het ontwerp-Protocol betreffende de status van staatloze personen, bedoeld in de Slotakte (en in het bijzonder in punt III van die Slotakte) van de in juli 1951 gehouden Conferentie van gevolmachtigden van de Verenigde Naties betreffende de status van vluchtelingen en staatloze personen (*Trb.* 1954, 88, blz. 42 e.v.), is geworden tot het op 28 september 1954 te New York voor ondertekening opengestelde Verdrag betreffende de status van staatlozen. Tekst en vertaling van dat Verdrag zijn opgenomen onderscheidenlijk in *Trb.* 1955, 42 en *Trb.* 1957, 22.

Uitgegeven de veertiende februari 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.